

תוספה תא

ברזין עילאיין. טסקורי קמייטין שכיחין אלין סלקין
ונחתין ואליין קיימין בקיומיה גלגולין דסחראן
הוא קיימן מההוא ומנא דעתך אטפניש. איןון גלגולין
סחרין עלמא בסחרנותא.

סחרנותא דסחרין מדברין, טיפסרא דקוולטא בגויהו.
חד גלגולא אית בגויהו, האי גלגולא סחרא
ולא סחרא. קיימא בתריסר אלף עלמין. בגיןיהו שכיח,
סליק ובטייל בגויהו.

תחות ההוא גלגולא, קיימא חד עמידא דבעץ עד
תחומה רבא. ביה, מתגלגלאן אבני גו תחומי,
איןון סלקין ונחתין. ההוא עמידא קאים עלייהו, בטייל
ולא בטייל, בעץ מעילא לחתא, סחראן מאתן ועשרין
גלגולין אחרבין, סחרניה דההוא עמידא.

ההוא גלגולא אחרא דעליה, דקאים בתריסר אלף
עלמא, אהו סחרא גו משכנא, סחרא ולא
סחרא. ההוא משכנא קאים על תריסר אלף עלמין, ביה
קיימא ההוא כרוזא, דקרי אסתמרו (ר'ב ע"ב) מגלגולא
דסחרא.

מן דאייה מארי דעתינו בסכלתו, ידע ויסתכל
בחכמתא דמאריה, יונדע דאיון מלין עלאיין

דמפתחן דמאיריה קיימן תפָן, די איבון טמיראן גו
משכגא קדיشا. זפאיין איבון בהאי עולם, זופאיין איבון
בעולם דאתה, עלייהו כתיב (תהלים פד) אשרי אדם עוז לו
בך מסלות בלבבם. (תהלים סה) אשרי תברח ותקרב ישפוץ
חצריך נשבעה בטוב ביתך קדוש היכלך. (ע"בתוספהא)
ברוז דמשכגא קיימן רזין עלאין, ברוז דשםא קדיشا
(עלאה) אַדְנֵי, האי איהו רוז דמשכגא, פגונא
רוז עלאה, רוז דארונא, כמה דכתיב, (יחושע ג) הנגה ארון
הברית אדון כל הארץ. אדון כל הארץ, דא הויא רוז
קדישא דשםא דאל"ף דל"ת נו"ז יוז. ודא הויא פגונא
דרוז דשםא קדישא עלאה ידו"ז. ואתוון אלין פגונא
דאLIN.

א' איהי י', רוז דיו"ז (נ"א דא) פגונא דא א', זהא
אויקמוה. ד', איהו רוזה, ודא פגונא דדא, וכלא
פגונא ורוז חדא. (ויקרא קב"ה ע"א) ב', איהי רוז דאת ו',
ואף על גב דדא דבר, ודא (ק"פ ע"ב) נוקבא. אבל דא
אתפליל בדא, זהא אויקמוה ז' ו' (קפ"ג ע"ב) איהו
באמצעיתא, בגין דאיהו פללא חדא. ה' איהו רוז דאת
י' (נ"א י' איהי רוז דאתה), בגין דהכא (נ"א דה), דא איהי חכמה
זעירא, דאקרי חכמה שלמה.
ואתפלילו אתוון אלין באליין, וכלא איהי רוז חדא,

כלילון אלין באליין, וכלא חד, וכלא איהו רוזא חדא,
באתווון קדיישין. ועל דא משכנא דלתתא בארעא,
קיימא ברוזא דמשכנא עלאה, וההוא משכנא עלאה,
קיימא ברוזא דמשכנא אחרא עלאה על כלא. וכלא
איהו כליל דא בדא למתוי חד, ועל דא כתיב, והיה
המשכן אחד.

כתיב (במדבר כ) ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אובד.
טא חזוי, ביום דאתקם משכנא, דאקים לייה
משה, כמה דאטמר, דכתיב ויקם משה את המשכן,
دلא הויה יכול למייקם, עד דאוקים לייה איהו.
למטרוגניתא, דלית רשו לביר נש אחרא למייקם לה אלא
בעלה. אוife האבי, כל איבונן אומניין, כלחו אתי לאקמא
משכנא, ולא יכול למייקם על ידיהו, עד דאתא משה,
ואוקים לייה, בגין דאייהו (בראשית נ"א ע"ב) מאיריה דביתא.

כיוון דאקים משה ית משכנא לתתא, אתקם משכנא
אחרא לעילא, כמה דאוקמה, דכתיב הווקם, ולא
פריש על ידא דמאן, (אלא) דלא אתקם אלא מרוזא
דעולםא עלאה, דאייהו סתים וגביז, על ידא דרוזא
דמשה, בגין לאתתקנא בהדייה.

מה כתיב לעילא, ויבאו כל החכמים העוזשים (דף רל"ו ע"א)
את כל מלאכת הקדש וגוי, מאן איבונן חכמים

העושים. אלין איבון ימינה ושמאלא, וכל שאר סטרין, דאיון אורחין ושבילין לאעלא גו ימא, ולמליא ליה, ואיבון עבדו משכנא לעילא, ואתקינו ליה.

כגונא דא לתתא, ועשה בצלאל ואהליאב, דא בסטר ימינה, ודא בסטר שמאלא, (ר"ב ע"ב) בצלאל לימיינא, ואהליאב לשمالא, דא מיהודה, ודא מדן, ולבתר וכל איש חכם לב, ויבאו כל החכמים העושים, וזה אוקימנא, וכלא כגונא דלעילא.

בזהוא יומא דאתקם משכנא, אtabטל מותא מעולם. אtabטל לא תימא, אלא אסטלק מעולם, שלא יכול לשלטהה. כמה דאוקימנא. בגין שלא יtabטל יציר הרע מעולם, עד דייתי מלכא משיחא, וקידשא בריך הוא ייחדי בעובDOI וכדין (ישעה ס"ה) בלע המות לנצח. פד אתקם משכנא על ידי דמשה, כדי אתפרשת חילא דיציר הרע, ואתפפיא, ולא הוה יכול לשלטהה. בה היא שעתא, אתפרש סמא"ל, תקיפא ריגוז דشمאלא, מעלה תוקפה בחוייא בישא, ולא יכול לשלטה על עולם, ולא יכול לאתחברא ביה בבר נש, ולמסטי ליה.

רבי יהודה אמר, פד עבדו ישראל ית עגלא, מה כתיב (שמות לג) ומשה (בראשית נ"ב ע"ב) יקח את האهل ובטה לו מהוין למחנה. מי טעם. בגין דחמא יציר הרע דהו

אָזֵל בֵּיןֵיהֶن. אָמֵר מֹשֶׁה, סְטַרָא דְקָדוֹשָׁה לֹא תִשְׂרִי בְּגַוּ סְטַרָא דְמַסְאָבָא. רַבִּי אַלְעֹזֶר אָמֵר, כֹּל זָמָנָא דְסְטַרָא דְקָדוֹשָׁה שְׁלֹטָא, סְטַרָא מַסְאָבָא לֹא יִכְילֶל לְשַׁלְטָהָה, וְאַתְּפִבְּיָא קְמִיהָ. וּעַל דָא תִּגְיְּנוּ, כֹּל זָמָנָא דִירּוֹשָׁלָם תִּהְיָה מַלְאָה, צָור חַיְבָא יְהָא חַרְבָּה.

פָתָח וְאָמֵר, (בראשית כ) וַתֹּאמֶר אֶל הָעָבֶד מִי הָאִישׁ הַלֹּזֶה הַהוֹלֵךְ בְּשָׂדֶה לְקַרְאֵתֵינוּ וַיֹּאמֶר הָעָבֶד וְגוּ. מָה כְּתִיב לְעַילָא, וְתַשָּׁא רַבְקָה אֶת עִינֵיהֶן וַתַּרְא אֶת יִצְחָק וְתַפְולֶל מִעַל הַגָּמְלָל. הָאֵי קָרָא אֶמְאִי אַצְטָרִיךְ לְמַכְתָּב בְּאוֹרִיָּיתָא. וְתוּ, וּכְיַבְגִּין דְחַמָּאת שְׁפִירָו דִיְצָהָק (מאי טעמא)

אַתְּרִכִּינְתָּ מְגַמְּלָא.

אֲלָא, הָאֵי קָרָא רְזָא אִיהָוּ. הָאֵי חֻזִּי, (וַתַּרְא אֶת יִצְחָק מִנֶּא קְדֻשָּׁא דְאִיהָוּ יִצְחָק, אֲלָא וַתַּרְא אֶת יִצְחָק חַמָּאת בְּהַיָּא שְׁעַתָּה מֵה דְלָא יַדְעָת) (ס"א בְשֻׁעַתָּא דְמַטָּאת רַבְקָה לְגַבֵּי דִיְצָהָק, שְׁעַתָּא דְצִלְתָּא דְמַוְתָּה הָרָת, וּבְהַזָּה זָמָנָא דִינָא אַחֲרָע בְּעַלְמָא), וְחַמָּאת לֵיהֶן בְּרוּגָזָא דְדִינָא קְשִׁיא, וְחַמָּאת דָהָא סִימָן דְרוּגָזָא קְשִׁיא אִיהָו גַּמְלָל לְתַתָּא, וְדָא אִיהָו רְזָא דְמוֹתָא, וּבְגִין כֵּה אַתְּרִכִּינְתָּ וְאַשְׁמִיטָת גְּרָמָה מִהְהוּא גַּמְלָל. דָהָא כֵּד אַסְתְּכָל דִינָא קְשִׁיא, הָהָוּ גַּמְלָל אַתְּתַקְפָּה. וּבְגִין כֵּה אַשְׁמִיטָת גְּרָמָה מִינָה, וְלֹא יִתְבַּתְּ פָמָן. (ס"א רְזָא דְמוֹתָא וּכְדָה אֵי דִינָא קְשִׁיא אַתְּעַר הָהָוּ גַּמְלָל אַתְּתַקְפָּה וּבְגִין כֵּה אַתְּרִכִּינְתָּ וְאַשְׁמִיטָת גְּרָמָה

(מִהְהָוָא גַּמְלָל)

תא חוץ, האי גמל, הינו רוזא דכתייב, (משל יט) וגמולו ישלם לו, דא גמול דאיינון חייביא, דכתייב, (ישעה אוי לרשות רע כי גמול ידיו יעשה לו. והאי איהו גמל, דקיימה לאבלא פלא, ולשיצאה פלא. והאי איהו זמין תDIR לקביל (נ"א לקטלא נ"א לחבלא) בני נשא. ובגין פך (רמ"ח ע"ב אמרור ק"ו ע"ב) האי מאן דחמי בחלמיה גמל, אחמייו ליה מותא דאתגורת עליה, ואשתזיב מגיה.

תא חוץ, האי סטרא דמסאבא אקרוי הבי, דגרים מיתא לכל עולם, והאי הו דאסטי לאדם ולאתתיה, וההוא דרכיב עליה איהו סמא"ל, ואיהו אתה למטעי עולם, וגרם מותא לכלא. ובגין פך אתה ושליט על כלא. אדם איהו אמשיך ליה לגביה, וכיון דאייהו אמשיך ליה לגביה, כדיין איהו אתmeshet אבתורייה, עד דאסטי לzon. ובגין פה אמר שלמה, (משל ה) ואל תקרב אל פתח ביתה, הכל מאן דאתקריב לביתה, כדיין איה נפקת ומתקשרות ואתmeshet אבתורייה.

ועל דא רבקה, פד חמאת דהוה ליה לאתבקא בסטרא כדיינה קשייא. כיון דחמתה ליה ליצחק ברוז אדיינה קשייא, וחמתה דמההוא סטרא נפק דיינה אחרא תקיפה, מזוהמא לדהבא, פד חמאת האי, מיד ותפול מעל הגמל, בגין לאתרפוני מן דיינה מההוא זוממא.

כתיב (ישעה ס) קול יי' משלם גמול לאויביו, מה הוא זונה.

תא חז' (דף רל"ו ע"ב) כド עבדו ישראל ההוא עובדא, וגרמו להוא חובה, מא' טעם עגל, ולא סטרא אחרת. וא' כי' מא, דאיון ברירו עגלא, לאו הבוי. אלא איון אמרו, (שמות ל) קום עשה לנו אלהים אשר יילכו לפנינו, ואחרן רעותיה תוה לאעכבה לון.

אלא ודאי עבידתא אתעבד בדקא חז', דהא מסטרא דדהבא, נפקא סופיתא, כדר אתבריר דהבא, ומתרמן מתפשמי כל איון סטריש מאלא, דאיון התוכא דההוא (ב"ד ע"ב) סופיתא דדהבא, ומתרפרשאן לכמה סטרין. וכל איון דאית לון חייזו סומקא, גוון דדהבא קי' מא בטורי, כדר שמשא בתוקפיה, בגין דתוקפא דשמשא אח'ז דהבא, ואolid ליה בארעא. וההוא דמגנא בההוא תוקפא דשמשא, חייזו דיליה בעגלא, ואקר' (תהלים צ) קטב ישוד צהרים, ודא נפקא מגו עגלא התוכא סומקא דדהבא, וכל הגי אתין מההוא סטרא סומקא, רוח מסבא, הכל איון דמתפרשי מרוח מסבא מתפשמי בעלמא.

והאי רוח מסבא, איהו חייא בישא. (ויחי רב' ע"א) ואית מאן דרכיב עליה, ואيون דבר ונוקבא. ואקרוין

אללה, דאיונן מזדמגין בעלמא, בכל איונן טריין דלהון. ורוח קידשא אקרוי זאת, דאייה רוזא דברית, רshima קדיישא דאשטעכה תדייר עמייה דבר נש. ובן (ישעה כה) זה יי', (שםות טו) זה אלוי, אבל אלין אקרונן אללה, ועל דא כתיב, אלה אלהייך ישראל. ובגין בך כתיב, (ישעה מט) גם (רב"א ע"א) אלה תשבחנה. ואנכי רוזא דזאת, לא אשכחך. וכתיב (אייה א) על אלה אני בוכיה, דההוא חובה גרים למבכי לוזן כמה בכין.

דבר אחר על אלה אני בוכיה. Mai טעמא. בגין דאתיהיב רשו לאתר דא לשולטאה על ישראל, ולחרבא בי מקדשא. ובגין דאתיהיב לוזן רשו לשולטאה, כתיב על אלה אני בוכיה, רוזא דמלחה על אלה דא סטרא דמסאבא דאתיהיב לוזן רשו לשולטאה. אני בוכיה דא רוח קידשא דאקרוי אני.

ואי תימא, הא כתיב (דברים כה) אלה דברי הברית. הци הוא ודי, לכל איונן לא מתקיימיין, אלא מגו אלה, בתמן כל ליזוטין כמה דאokiמנא דאייהו ארור, כתיב (בראשית ג) ארור אתה מפל הבהמה. בגין בך, אקדים ואמיר אלה, דקיימה למאן דעבר דברי הברית. (ויקרא כד) אלה המצות אשר צוה יי' את משה, בגין דפקודיא דאוריתא לאתדרפהה בר נש, ולא יסטי

לֹא וְרָחָא דָא, וַיִּסְתֶּמֶר מִתְמָן, וַיַּתְפֵּרֶשׂ מִפְּיָיו.
 וְאֵי תִּמְאָ (בראשית ו) אֶלְהָה תַּולְדוֹת נָחַ נָחַ. הֲכִי הוּא וְדָא,
 דָהָא נְפָק חַם, דָאֵיהוּ אָבִי בְּגֻעַן, (בראשית ט) וַכְתִּיב
 אָרוֹר בְּגֻעַן, וְאֵיהוּ רֹזָא דָא דָאֶלה. וּעַל דָא כָל הַנִּי
 הַתוֹּכָא סּוֹסְפִּיתָא דְהַבָּא. וְאַהֲרֹן קָרִיב דְהַבָּא, דָאֵיהוּ
 סְטָרָא (אחרא) דִילִיל אֵיהוּ בְּתוֹקְפָא דָאֵשָׁא, וְכֹל
 חַד, וִסְטָרָא דָא דְהַבָּא וְאֵשָׁא.

וּרְוִיחַ מִסְאָבָא דָא שַׁתְבָח תְּדִיר בְּמִדְבָּרָא, אָשְׁבָח אַתָּר
 בְּהַהְוָא זָמָנָא לַאֲתַתְקָפָא בֵּיה. וּמָה דְהַוּ יִשְׂרָאֵל
 דְכִיּוֹן, מַהְוָא זָהָםَا קָדְמָה, דְאַטִּיל בְּעַלְמָא, וְגָרִים
 מוֹתָא לְכֹלָא, פְּדַ קִיְימָוּ עַל טָוָרָא דִסְגִּני, גָּרָם לוֹזָן
 בְּמַלְקָדְמִין, לְסָבָא לוֹזָן, וַלַּאֲתַתְקָפָא עַלְיִיהוּ, וְגָרִים לוֹזָן
 מוֹתָא, וַלְכָל עַלְמָא, וַלְדָרִיהוֹן בְּתִרְיהוֹן, הָדָא הוּא
 דְכַתְבִּיב, (תהלים פב) אָבִי אָמְרָתִי אֱלֹהִים אַתֶּם וְגַוּ. אַכְנָן
 כָּאָדָם תְּמוֹתָוִן וְגַוּ. (ע"ב) וּבְגִינַן כֵּה, אַהֲרֹן אַהֲדָר לְבָתָר
 לַאֲתַדְבָּאָה, בְּרוֹזָא דְמַהִימָנוֹתָא עַלְאָה, בְּאַיְפָוּן שְׁבָעָה
 יוֹמָיִן קָהִישִׁין, וְלְבָתָר לַאֲתַדְבָּאָה בְּעַגְלָא.
 וְתָא חֹזֵי, בְּכֹלָא בְּעָא אַהֲרֹן לַאֲתַדְבָּאָה, דָאֵלו אֵיהוּ לֹא
 הָוָה, לֹא נְפָק עַגְלָא. מַאי טַעַמָּא. בְּגִינַן דָאַהֲרֹן אֵיהוּ
 (רפ"א ע"א) יִמְינָא. וְאֵיהוּ תַּוקְפָא דְשַׁמְשָׁא, וְדְהַבָּא מְשַׁמְשָׁא.
 רְוִיחַ מִסְאָבָא נָחַת, וַאֲתַבְלִיל תָּמָן, וַאֲסַתָּאָבוּ יִשְׂרָאֵל,
 וַאֲסַתָּאָב אֵיהוּ, עד דַאֲתַדְכָּנוּ.

מַיִם טֻמְאָה אֲסֻתָּאָב. בְּגַין דִּנְפָּק עֲגָל, דֵּא יְהוָה מִסְטָרָא
דְּשֶׁמֶאלָא, דֵּא יְהוָה שֹׂר, וּמִימִינְיהָ עֲגָל. וְאֵינוֹ
שֶׁמֶאלָא, כַּמָּה דָּא תָּמָר, דְּכַתִּיב (דף רל"ז ע"א) (יחזקאל א) וּפְנֵי
שֹׂר מִהַּשְׁמָאל לְאַרְבָּעָתָן. וְאַחֲרֵן דֵּא יְהוָה יְמִינָא, אַתְּבָלִיל
בֵּיהָ שֶׁמֶאלָא, וַנְפָק עַל יְדֵיהָ. וְעַל דָּא, אַתְּיִהְיֵב לֵיהָ
עֲגָל, כַּמָּה דֵּא יְהוָה גְּרִים.

וּבְגַין כֵּה, כִּד הָאֵי רֹוחָא מִסְאָבָא אַתְּתָקָף, וּשְׁלִיט
בְּמַלְקָדְמִין עַל עַלְמָא, דֵּהָא בְּזָמָנָא דְּחָאבוּ
יִשְׂרָאֵל, אַמְשִׁיכְוּ עַלְיִיהָו הָהוּא יִצְרָא בְּמַלְקָדְמִין. כִּד
אַתְּדָכוּ יִשְׂרָאֵל, וּבְעֵזֶר לְאַתְּדָבָה, אַצְטָרִיכְוּ לְקָרְבָּא
שְׁעִיר, בְּגַין דְּשָׁעֵיר אֵינוֹ חַוְלָקָא דֵהָהוּא יִצְרָא הָהוּא,
רוּחָ מִסְאָבָא בְּדַקְאָמָרָן.

כַּתִּיב (תהלים ק) וַיִּמְרֹא אֶת כְּבָדָם בְּתִבְנִית שֹׂר אָוֶל
עַשֵּׁב. מַיִם תִּבְנִית שֹׂר. דָּא עֲגָל. שֹׂר מִסְטָרָא
דְּשֶׁמֶאלָא, אַחֲרֵן יְמִינָא, אַתְּבָלִיל שֶׁמֶאלָא בֵּיהָ,
וְאַתְּתָקָף בֵּיהָ, וַנְפָק עַל יְדֵיהָ. תֵּא חֹזֵי, וַיִּמְרֹא אֶת
כְּבָדָם, דָּא שְׁכִינָתָא, דְּאוֹלָת קְמִיָּהוּ, וְאַחֲלָפוּ לְהָ
בְּדוֹכְתָּא מִסְאָבָא, אֵל אַחֲרָא. וּבְגַין כֵּה לֹא אַתְּעַבֵּר
זֹהָםָא דָּא מִעַלְמָא, עַד הָהוּא זָמָנָא דִיּוֹבֵר לֵיהָ קָדְשָׁא
בְּרִיךְ הָנוּ מִעַלְמָא, כַּמָּה דָּא תָּמָר (ובירה יג) וְאֵת רֹוחָ
הַטוֹּמָא אֲעַבֵּר מִן הָאָרֶץ, וְהָא אַוְקִימָנָא.

כְתִיב (שמות ל) וַיַּעֲשֵׂהוּ עֲגָל מִסְכָּה, וְכַתִּיב וְאַשְׁלִיכָהוּ בָּאָשׁ וַיֵּצֵא הַעֲגָל הַזֶּה, מִשְׁמָעַ דְלָא עֲבָד לֵיהֶ, אֵי הַכְּבִי מֵאֵי וַיַּעֲשֵׂהוּ. אַלְאָ וְדָאִ כִּמֵּה דָאָקִיםְנָא, דָאָלְמָלָא אַחֲרָן, לֹא אַתְּתַקְפֵּה רֹוחָא מִסְאָבָא לְאַתְּפֵלָא בְּדַהֲבָא, אַבְלָל כָּל תְּקִינָא דָאַצְטְּרִיךְ, אַשְׁפָח לְאַתְּבָנָה. (ס"א)

לְאַתְּרָוֹאָה)

תָא חֹזֵי, אִית מֵאַן דָעֲבֵיד תְּרֵשִׁין וְאַצְלָח בַּיְדוֹי. וְאִית מֵאַן דָעֲבֵיד לוֹן כְּהַהוָא גּוֹנוֹנָא מִמְשָׁ, וְלֹא אַצְלָח בַּיְדוֹי, דָהָא לְעוֹבְדִין אַלְיָן גְּבָרָא מִתְקָנָא אַצְטְּרִיךְ.

תָא חֹזֵי מִבְלָעָם, דָאֵיהָו הַוָה מִתְקָנָא, לְאִינּוֹן תְּרֵשִׁין דִילְיָה, לְאַצְלָחָא בַּיְדוֹי, בְּגִין דְכַתִּיב, (בְמַדְבֵּר כָּד) וְנָאָם הַגָּבָר שְׁתִּים הַעֲזִין. שְׁתִּים הַעֲזִין, סְתוּם הַעֲזִין כֹּלָא חד. דָחַד עִינָא סְתִּים תְּדִיר, וְחַיּוֹן דְעַיְנוֹן לֹא הַוָה בָּאָרֶח (וַיָּקָרָא ס"ג ע"ב) מִישָׁר, מַיְמָא הַוָה בַּיְהָ בְּעַיְנוֹן. כְתִיב (וַיָּקָרָא טז) וְשַׁלֵּחַ בַּיְדָ אִישׁ עַתִּי, זָמִין בְּכָלָא, חַזּוֹ דְעַיְנוֹן דָלָא יַתְּפֵשֶׁר. אַבְלָל רֹוח קְוִדְשָׁא, מֵאַן דִישְׁתַּמֵּשׁ בְּהַדִּיה מַה כְתִיב, (וַיָּקָרָא כ"א) כָל אִישׁ אֲשֶׁר בֹּוּ מֻומָם לֹא יִקְרַב אִישׁ עַוְרָ אוֹ פִּסְחָ. וְהַכָּא, כֹּלָא אַתְּקֹן לְרוֹחָא מִסְאָבָא, לְמִיחַב לֵיהֶ דּוֹכְתָּא, לְשִׁלְטָהָה. אַשְׁפָח מִדְבָּרָא דָאֵיהָו חַרְוב מְכָלָא, כִּמֵּה דְכַתִּיב, (דברים ח) נְחַשׁ שְׁרָף וְעַקְרָב וְגוֹ, דְמַתְּפִין אֵיהֶן שׁוֹלְטָנוֹתָא דִילְיָה. אַשְׁפָח דָהֲבָא סְפּוֹקָא כְּדָקָא יְאוֹת.

אֲשֶׁר אָהָרְן, לְאַתְּקָפָא בַּיְמִינָא, וְלְאַתְּפָלָא בַּיְהָ. כְּדִין
אֲשֶׁלִים דּוֹכְתִיה פְּדֻקָא יָאָות, וְנִפְיק וְאַשְׁתָלִים עַוְבָדָא.
וּמְגַלֵן דָרוֹחַ מִסְאָבָא הָוָה. דְכַתִּיב, (שםות לו) אָנוּ חָטָא
הָעָם הָזֶה חָטָא גְדוֹלָה, ذָא רֹוחַ מִסְאָבָא, נְחַשָּׁ
קְדָמָה, פְּדַקְאָמָרְנוּ בְכָמָה דּוֹכְתִין. וּבְזָמָנָא דְבָעָא אָהָרְן
לְאַתְּדָפָא, אֲקָרֵיב עָגָל, מִהְהוּא סְטָרָא, לְמַעַבְדָ בַיְהָ
דִינָא. בְקָדְמִיתָא עַבְדָ לִיהְ לְשִׁלְטָהָה, וְהַשְׂתָא דִיעַבְדָ
בַיְהָ דִינָא, לְאַכְפִּיאָ לִיהְ, ذָהָא פְדָ אַתְּעַבְדָ דִינָא
בְסְטָרָא ذָא, אַתְּכָפִיָּן כָל אַיְנוּ דְשְׁלָטִין מִסְטָרִיה.

תָא חָזֵי, בְמִצְרַיִם, בַהֲהוּא סְטָרָא דְלָהּוֹן כְתִיב, (שםות יב)
אַל תָאַכְלוּ מִמְנָנוּ נָא וְגֹו. צָלִי אִישׁ, בְגִין דִיסְלָק
רִיחָו נְוִידָה. רָאשׁוּ עַל כְּרָעִיו, לְתָבְרָא לִיהְ וּלְאַכְפִּיאָ
לִיהְ, וּכְדִין כָל אַיְנוּ דְאַתִּין מִסְטָרִיה לֹא שְׁלָטִי. כְגַוּנָא
דָא (במדבר ט) פֿרָה אֲדוֹמָה תִמְמָה וְגֹו, בְגִין לְאַכְפִּיאָ כָל
אַיְנוּ סְטָרִי מִסְאָבָא, דָלָא יְשַׁלְטוּן.

אָמָר לִיהְ רְبִי אָבָא, וְהָא פֿרָה קְדִישָׁא אֵיהִ, דְכִיא
אֵיהִ, וְאַמְאִ. אָמָר לִיהְ הַכִּי הָוָא, וְהָא אוּקְמוֹתָה,
כָלָלָא דְאַרְבָע מְלָכָוֹן הָוֹת. פֿרָה, פָמָה דָאָת אָמָר (הושע ד)
כִי כְפָרָה סֹורָה סְדָר יִשְׂרָאֵל. אֲדוֹמָה, דָא מְלָכָות בְּבָל,
דְכַתִּיב, (דניאל ב) אֲנָת הָוָא רִישָׁא דִי דְהָבָא. תִמְמָה, דָא
מְלָכָות מְדִי. אֲשֶׁר אֵין בָהּ מִום, דָא מְלָכָות יוֹן. (דאַיְנוּ קְרִיבָן)

לאחרי מיחמונתא) אשר לא עלה עליה עול, דא מלכות אדום, דלא סליק עליה עול. ורוא דמלחה דא, אף על גב דכמה מלין אתיהיבו למדרש בקראי, כלחו חד.

הא אמר, בכתב, (איוב י) מי יתן טהור מטמא לא אחד. מי יתן טהור (דף רל"ז ע"ב) מטמא, רוא דא, הבי הו, דדא איה טהור דנפק מטמא. דהא בקדמיתה טמא, והשתא דאתעbid ביה דינא, ואתייהיב ליקידת אשא בנורא דקליק, ואתעbid עפר, השתא איה טהור מטמא, טהור דנפיק מטמא.

ובגין כה, כל אינון דמשתדי בה, כלחו מסתאבי, דהא הבי הו וdae, וביו דאתעbid אפר, כדיין עד דיתבניש ויסתליך מתמן, מסאייב לכלהו, כמה דאת אמר וככש האוסף וגוי וטמא. אפר, Mai טעם. כמה דאת אמר (מלACHI ג) ועשותם רשעים כי יהו אפר תחת כפות רגלייכם. וביו דאתיהיב על ההוא אפר מים, כדיין איה טהור מטמא.

ורוא דמלחה, בכתב, (במדבר ח) מי חטאתי, כמה דאת אמר (בראשית י) לפתח חטא רובץ. ובגין דאייה פתח חטא רובץ וdae, בקדמיתה בתיב, והוציא אותה אל מחוץ למחנה. ובגין כה אתיהיבת לשגון, ולא לכלהנא רבא, ודא הו טהור מטמא, בקדמיתה טמא, והשתא

טהור. וכל סטר רוח מסבא, כיון דחמא דא, ערק, ולא
יתיב בההוא דוכתא.

מי חטא ודי, מי בדה, כלל מסבא. ועל דא שלטא
روح קידשא, ורוח מסבא אתפסיא, דלא שלטא
כלל. ודא הוा דינא דروح מסבא, מחוץ למחנה. בגין
דאיה רוח מסבא, דכתיב, (דברים כג) זהה מחייב קדוש.

אתא רבינו אבא ונשקייה.

אמר רבינו שמעון, אף על גב הכל נהני מלאין בדק אמרו,
קידשא בריך הויא יהיב ליה שלטנו. ורוח מסבא
בעי לאכפיא ליה בכל סטרין. תא ואימא לך רוז חדא,
ולא אתיהיב לגלאה בר לאינון קדיishi עליונין.

תא תז, להאי אתר דאייה רוח מסבא. קידשא בריך
הויא יהיב ליה שלטנו, לשלט בעלמא, בכמה
סטרין, ויכיל לבזקא, ולית ליה (נ"א לא) רשו, לאנבהガ באיה
קלנא, דבעין לאסתمرا מגיה, דלא יקטרג עלו נגנו
קדושה דילן. ועל דא רוז חדא אית לן, דבעין למשיב
ליה דוכתא זעיר, בגו קדושה דילן (דלא אשתחמ מקטרגא בגו
קדושא דילן) דהא מגו קדושה נפיק שלטנו דיליה.

דבעין גו רוז דתפלין, לאצנעה (סוד שער שבתפилиין) חד
שער דעגלא, דיפיק לבר ויתחז. דהא חוטא
דשער דא לא מסאי, בר דאי אתחבר האי שערא,

וְאַתְּעַבֵּיד כְּשֻׁעֲרָא, אֲבָל פְּחֻזָּות מִן דָא לֹא מִסְאִיב. וְהַהוּא שֻׁעֲרָא בְּעֵי לְאַעֲלָא לֵיהּ בְּגֹו קְדוֹשָׁה עַלְאָה דִילֹן, וְלִמְיהָב לֵיהּ דּוֹכְתָּא, בְּגַין דָלָא יַקְטְּרָג לֹן בְּקְדוֹשָׁן.

וַיְפֹוק מִן הַהוּא שֻׁעֲרָא לְבָר, דִּיתְחֹזֵי, דְכָד חִמֵּי לְהַהוּא בָּר נֶשׁ בְּקְדוֹשָׁה עַלְאָה, וְחוֹלְקָא דִילָה מִשְׁתְּחָפָת לְתִמְןָן, בְּדַיְן לֹא יַקְטְּרָג לֵיהּ, וְלֹא יַכְיל לְאַבָּא שָׂא לֵיהּ לְעַיְלָא וְתִתְּא, דָהָא דּוֹכְתָּא יַהְבֵּל לֵיהּ. וְאֵי הַהוּא חַוְלָקָא לֹא יַהְבִּין לֵיהּ (חוֹבְתָּא) בְּהָאֵי קְדוֹשָׁה, יַכְיל לְאַבָּא שָׂא לֵיהּ לְתִתְּא, וְסַלִּיק מַקְטְּרָגָא לֵיהּ לְעַיְלָא, וְאָמֵר פְּלוֹנִי דָקָא מִקְדְּשָׁה הַשְּׁתָּא, כְּה וְכֵךְ עַבְדֵי יוֹמָא פְּלוֹנִי, וְכֵךְ אִינְוֹן חֻבוֹי, עַד דִּימְטִי דִינָא עַל הַהוּא בָּר נֶשׁ, וִיתְעַגֵּשׁ עַל יְדוֹי. (ובכן שעיר המשתולח).

וְכֵךְ הוּוּ יִשְׂרָאֵל עַבְדֵי, דְהַווּ יַדְעֵי רֹזֵא דָא, כֵּד שְׁרָאָן לְאַתְּקַדְּשָׁא בְּקְדוֹשָׁה עַלְאָה בְּיוֹמָא דְכִפּוֹרִי, הַוּ מִסְתְּפָלִי מִיד לְמִיהָב חַוְלָקִיהּ לְהָאֵי אַתְּר, וְלִמְיהָב לֵיהּ חַוְלָקָא בְּיַנְיָהוּ, בְּגַין דָלָא יִשְׁתְּפָח מַקְטְּרָגָא עַלְיָהוּ, וְלֹא יִתְוֹן לְאַדְפָּרָא חַוְבִּיהָוּ דִישְׂרָאֵל. דְכַמָּה חַבְילִין, וְכַמָּה מִשְׁרִין, אִינְוֹן דָאַזְדְּמָנוּ לְבַטְלָא מַלְהָמָגִיהּ, כֵּד אַתְּיַקְטְּרָגָא. זֶכְאָה חַוְלָקִיהּ, מַאן דִיכְבֵּיל לְאַסְתְּמָרָא, דָלָא יַדְכְּרוֹן חֻבוֹי לְעַיְלָא, וְלֹא יִשְׁגַּחֲוֹן עַלְיָה לְבִישׁ.

אַדְחָכִי הַוּ זֶלְגַּי עַיְנוֹי דָרְבֵי אָבָא. אָמֵר לֵיהּ, אָבָא